

9A 114 7/2013

Advokátní kancelář

JUDr. Lubomír Málek JUDr. Marcela Málková

Havlíčkův Brod, Horní čp. 6, tel., fax: 569424412, 569424413, e-mail: malek@hbnet.cz

Městský soud

Praha

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1

osobně: sbálka:

Došlo dne: - 4 - 07 - 2013

(1)

..... krát příloh
kolky podpis

Žalobce : P L E A S. a.s., se sídlem Havlíčkův Brod, Havířská 144, PSČ 581 27,
IČ 609 16 265

Zástupce : JUDr. Lubomír Málek, advokát, Advokátní kancelář Havlíčkův Brod,
Horní čp. 6

Žalovaný : Ministerstvo vnitra ČR, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o přezkoumání rozhodnutí
správního orgánu

Ž A L O B A

proti rozhodnutí č.j. MV-
26833-6/KM-2013 ze dne
13.5.2013

Dvojmo

Plná moc

Kolkové známky v hodnotě 3 000,- Kč

Žádost z 19.9.2011

Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR č.j. MV-26833-6/KM-2013 ze dne 13.5.2013

Disk CD s datovou zprávou obsahující text rozhodnutí MV ČR

I.

Jsme obchodní společností s předmětem podnikání mimo jiné výroba textilu. Pravidelně se účastníme výběrových řízení na veřejné zakázky pořádaných Policií ČR. Účastnili jsme se i výběrového řízení na dodávku polokošilí vedeném pod č.j. PPR-7397-48/ČJ-2010-0099EC. V tomto řízení jsme neuspěli. Důvodem našeho neúspěchu byla skutečnost, že společnost, která v tomto výběrovém řízení uspěla, nabídla nesrovnatelně výhodnější nabídku než my. Právě tento rozdíl nás ale vede k pochybnostem o průběhu řízení.

Účast ve výběrových řízeních je pro nás vždy finančně a administrativně velmi náročná, a to zejména proto, že Policie ČR poptává zboží, které sériově nevyrábíme. Z toho důvodu zpětně analyzujeme příčinu našeho neúspěchu.

Máme kontakty na výrobce po celém světě včetně zemí s levnou pracovní silou, jako je např. Indie. U těchto výrobců jsme si zjišťovali, kolik by výroba poptávaného zboží stála u nich a došli jsme k závěru, že pokud je nutné dodržet kvalitu specifikovanou Policií ČR, tak ji nejsme schopni dodat výrobky za takovou cenu, abychom ve výběrových řízeních vůbec uspěli. Tím máme na mysli i situaci, kdy bychom z dané zakázky neměli vůbec žádný zisk. Máme tedy pochybnosti o tom, zda vše proběhlo v souladu se zákonem, konkrétně zda kvalita dodaného zboží odpovídá specifikaci uvedené v zadávací dokumentaci.

Proto jsme se rozhodli využít práv zaručených Listinou základních práva a svobod a přezkoumat, zda kvalita výrobků nabízených vítěznou firmou a dodávaných policií splňuje ji požadované parametry. Nejde nám jenom o kontrolu samotného výběrového řízení, ale i o kontrolu plnění uzavřené smlouvy. Vedl nás k tomu i fakt, že jsme v médiích v minulosti zaregistrovali několik negativních ohlasů řadových policistů na tyto výrobky. Proto jsme Policejní prezidiu ČR požádali o poskytnutí vzorků polokošilí podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Definice informace v tomto zákoně je velmi široká a domníváme se, že je možné požádat i o polokošili, protože vzhledem k našim možnostem je polokošile nosičem informace o jejích vlastnostech v souladu s ustanovením § 3 odst. 3.

Dokaz: žádost z 19.9.2011

II.

Naše žádost o poskytnutí informací byla Policií ČR, Policejní prezidiem ČR rozhodnutím ze dne 26.3.2013 vedeného pod č.j. PPR-6182-4/ČJ-2013-990640 odmítnuta. Proti tomuto rozhodnutí jsme se odvolali. Žalovaný svým rozhodnutím č.j. MV-26833-6/KM-2013 ze dne 13.5.2013 naše odvolání zamítl. Tím jsme byli zkráceni na našich právech.

Protože s tímto rozhodnutím žalovaného Ministerstva vnitra nesouhlasíme, podáváme proti němu (proti jeho jedinému výroku) tuto žalobu, kterou odůvodňujeme způsobem dále uvedeným.

Žalobou napadené rozhodnutí nám bylo doručeno dne 14.5.2013, a to do datové schránky našeho právního zástupce.

Důkaz: rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR č.j. MV-26833-6/KM-2013 ze dne 13.5.2013

Z důvodu chyby při tvorbě elektronické verze tohoto rozhodnutí, které bylo doručeno datovou schránkou, nyní není možná jeho autorizovaná konverze do listinné podoby. Z toho důvodu přikládáme na disku CD celý soubor datové zprávy, ve které toto rozhodnutí bylo obsaženo.

III.

Důvodem odmítnutí naší žádosti byla především skutečnost, že žalovaný naši žádost nepovažoval za žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen zákon) a nebylo ani na místě nám vzorky polokošilí vydat na základě jiného právního předpisu. S takovým výkladem však nesouhlasíme.

Je pravdou, že zákon výslovně neupravuje otázku poskytování hmotných vzorků. Je ale nepochybné, že se na ně může vztahovat. Dle § 3 odst. 3 se informací myslí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě zaznamenaný na jakémkoliv nosiči (samotná polokošile je nepochybně nosičem informace o jejích parametrech a kvalitě). Pokud se podíváme do judikatury soudů zabývajících se výkladem tohoto ustanovení, je zřejmé, že tento výklad je velmi široký a soudy pod něj zahrnují v podstatě cokoliv. Argumentace ustanovením § 5 odst. 3 zákona (kterou použilo především Policejní prezidium) není vhodná, ba naopak je v náš prospěch. Toto ustanovení dokonce výslovně počítá se situací, že by informace poskytnutá na žádost (tedy přesně případ mého klienta) mohla být v jiné než elektronické podobě.

Žalovaný při argumentaci, že vzorky polokošilí nejsou informací, kterou je možné poskytnout dle zákona, uvádí, že v tomto případě není splněna podmínka, aby byla zaznamenána na nosiči. Jsme však přesvědčeni, že tato podmínka je také splněna. Zákon bohužel nenabízí přesnější definici, lze však bez problémů vést analogii s tiskem na papír, což záznam informace na nosič určitě je. Polokošile jsou ve svém základu nějakým způsobem

uspořádaná textilní vlákna, v případě papíru se jedná o uspořádaná papírová vlákna. Její barvení a další úpravy jsou pak obdobou tisku na papír.

Při výkladu zákona v pochybnost nelze vycházet jen ze samotného textu zákona, nýbrž je třeba ho vyložit tak, aby byl v souladu s nadřazenými právními předpisy a v souladu s principy, na kterých je veřejná správa státu postavena.

Právo na informace od orgánů státu a orgánů územní samosprávy je zaručeno Listinou základních práv a svobod. Je pravdou, že podrobnosti tohoto práva jsou upraveny v předpisech na úrovni zákonů. Tyto zákony je ale třeba brát jako omezení ústavního práva v tom smyslu, že je nutné poskytnout vše, co zákony nezakazují. Smyslem těchto ustanovení je možnost, aby fyzické a právnické osoby mohly účinně provádět kontrolu dodržování povinností orgánů veřejné moci. Proto je nutné zákon vykládat co nejdříve. Kontrolu veřejné moci ze strany občanů považují za klíčový prvek právního státu.

Samotný zákon je postaven na principu, že je nutné poskytnout vše, co není výslovně zakázáno, na čemž se odborná literatura a judikatura soudů jednoznačně shodují. Poskytnutí polokošilí rozhodně nebude spadat pod žádnou z výjimek.

Chtěli bychom také uvést, že žádáme o vzorek něčeho, co bylo dodáno ve velkých množstvích. Tento vzorek je tedy zcela zastupitelnou věcí. Nejedná se ani o nic, čím by mohl být ohrožen veřejný pořádek nebo veřejná bezpečnost, obzvláště proto, že jsme sami schopni si takové polokošile vyrobit.

Dále bychom chtěli uvést, že je zcela nepochybné, že zákon umožňuje získávání informací, které se veřejný zadavatel dozvěděl postupem podle zákona o veřejných zakázkách.

IV.

Vzhledem k výše uvedenému

n a v r h u j e m e,

aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil, vyslovil právní názor, že vzorek polokošile je informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a uložil

žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení spočívajících v uhrazeném soudním poplatku a odměně našeho advokáta.

V.

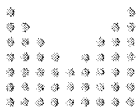
Dále sdělujeme, že zdejší soud v této věci pod sp. zn. 11 A 174/2012 rozhodoval o naší žalobě proti nečinnosti správního orgánu. Je tedy možné, že již v tomto spise budou založeny podklady potřebné pro rozhodnutí o této žalobě.

Souhlasíme, aby v této věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

V Havlíčkově Brodě dne 2.7.2013

P L E A S, a.s.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
JUDr. Lubomír Málek
JUDr. Marcela Málková
Horní 6
Havlíčkův Brod

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01LQAWZ
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
14021

Č. j. MV- 98994-4/P-2013

Praha 2. září 2013
Počet listů: 3

Městský soud v Praze
pracoviště Praha 1
Hybernská 18
111 12 Praha 1

K č. j.: 9A 117/2013

Žalobce: PLEAS a.s., se sídlem Havlíčkův Brod, Havířská 144

zastoupený: JUDr. Lubomírem Málkem, advokátem, Horní 6, Havlíčkův
Brod

Žalovaný: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3

Žaloba o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu
- vyjádření žalovaného k žalobě

I.

Žalobce se žalobou podanou dne 4.7.2013 domáhá u Městského soudu v Praze, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 13.5.2013 č.j. MV- 26833-6/KM-2013 a vyslovil právní názor, že vzorek polokošile je informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen zákon) a dále uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady řízení.

K žalobnímu návrhu podává žalovaný následující vyjádření.

II.

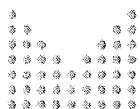
Žalobce požádal dopisem ze dne 19.9.2011 odbor veřejných zakázek Policejního prezidia ČR (dále jen PP ČR) dle zákona o poskytnutí informací o parametrech a jakosti dodávek polokošil, realizovaných v rámci zadávacího řízení č.j. PPR-7397/ČJ-2010-0099EC na dodávku polokošil (nepožadoval poskytnutí specifikace polokošil, ale prodej 6 kusů polokošil).

PP ČR tuto žádost dopisem ze dne 3.10.2011 odmítlo s vysvětlením, proč nelze na základě žádosti podle zákona prodávat policejní výstrojní součástky. Reakcí na tento přípis byl dopis žalobce ze dne 26.10.2011, ve kterém je požadováno vyřízení žádosti. V odpovědi ze dne 11.11.2011 PP ČR podrobně zdůvodnilo, z jakého důvodu nelze žalobci prodat požadovaných 6 kusů polokošil a proč nelze vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle zákona.

Dopisem ze dne 12.9.2012 žalobce oznámil PP ČR, že svým dopisem ze dne 26.10.2011 podal stížnost na postup při vyřizování jeho žádosti podle § 16a zákona a vyzývá Ministerstvo vnitra, aby stížnost neprodleně vyřídilo, když v opačném případě bude podána ke správnímu soudu žaloba na nečinnost.

Dopisem ze dne 20.9.2012 PP ČR sdělilo žalobci, že nesouhlasí s tím, že by bylo v předmětné záležitosti nečinné a že dopis žalobce ze dne 26.10.2011 nelze chápat jako stížnost dle zákona.

Žalobce podal dne 2.11.2012 žalobu proti nečinnosti správního orgánu, která byla před Městským soudem v Praze projednána pod sp. zn. 11A 174/2012. Rozsudkem ze dne 19.2.2013 soud rozhodl, že žalované Ministerstvo vnitra je povinno ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o stížnosti žalobce ze dne 26.10.2011 ve věci žádosti o poskytnutí informací ze dne 19.9.2011.

III.

Žalovaný vydal dne 15.3.2013 pod č.j. MV-26833-3/KM-2013 rozhodnutí, kterým přikázal povinnému subjektu, aby žádost o poskytnutí informace vyřídil ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Dne 26.3.2013 pod č.j. PPR-6182-4/ČJ-2013-990640 vydal ekonomický ředitel Policejního prezidia České republiky rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle zákona, kterým rozhodl, ve věci žádosti žalobce o poskytnutí podle zákona kompletních, přesných a jednoznačných informací o parametrech a jakosti dodávek polokošil na základě smlouvy, která vzešla z výběrového řízení Polokošile PČR KR žlutá, modrá a bílá č.j. PPR-7397/ČJ-2012-0099EC a to způsobem, že mu budou zaslány 2 kusy polokošil od každé barvy tak, že podle ustanovení § 15 odst.1 zákona žádost odmítl.

Do uvedeného rozhodnutí bylo žalobcem podáno odvolání ze dne 9. 4. 2013, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 13.5.2013, č.j. MV-26833-6/KM-2013 tak, že **odvolání zamítl a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.**

IV.

V žalobním návrhu žalobce uvádí, že důvodem podání žaloby je kontrola jak výběrového řízení vedeného pod č. j. PPR-7397/ČJ-2010-0099EC na dodávku polokošil, tak i kontrola plnění uzavřené smlouvy, neboť je zde dána pochybnost, zda výběrové řízení proběhlo v souladu se zákonem, konkrétně zda kvalita dodaného zboží odpovídá specifikaci uvedené v zadávací dokumentaci.

Z tohoto důvodu žalobce požádal podle zákona o poskytnutí vzorků polokošil, neboť dle jeho názoru je polokošile nosičem informace ve smyslu ust. § 3 odst. 3 zákona.

Ke skutečnosti, zda polokošile je nosičem informace, žalobce uvádí, že dle ust. § 3 odst. 3 zákona se informací myslí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě zaznamenaný na jakémkoliv nosiči a dle jeho tvrzení soudy pod tento velmi široký výklad zahrnují v podstatě cokoliv, takže i polokošile je dle názoru žalobce nosičem informace.

Žalovaný se s uvedeným názorem žalobce v žádném případě neztotožňuje, a proto vydal rozhodnutí, které je předmětem sporu, kterým potvrdil rozhodnutí povinného subjektu, neboť dle jeho názoru žalobcem požadovaná informace není informací ve smyslu ust. § 3 odst. 3 zákona.

V.

Žalobce požaduje vydání vzorků polokošil, přičemž není, podle názoru žalovaného, pro daný případ rozhodné, z jakých důvodů tak činí. Podstatné je, že svůj požadavek odůvodňuje právní úvahou, která je v rozporu s právním názorem žalovaného. Tvrdí totiž, že je pravdou, že zákon výslovně neupravuje otázku poskytování hmotných vzorků, ale je nepochybné, že se na ně může vztahovat. Žalobce tvrdí, že: „Dle § 3 odst. 3 zákona se informací myslí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě zaznamenaný na jakémkoliv nosiči (samotná polokošile je nepochybně nosičem informace o jejích parametrech a kvalitě). Pokud se podíváme do judikatury soudů zabývající se výkladem tohoto ustanovení, je zřejmé, že tento výklad je velmi široký a soudy pod něj zahrnují v podstatě cokoliv... Žalovaný při argumentaci, že vzorky polokošilí nejsou informací, kterou je možné poskytnout dle zákona, uvádí, že v tomto případě není splněna podmínka, aby byla **zaznamenána** na nosiči. Jsme však přesvědčeni, že tato podmínka je také splněna. Zákon bohužel nenabízí přesnější definici, lze však bez problémů vést analogii s tiskem na papír, což záznam informace na nosič určitě je. Polokošile jsou ve svém základu nějakým způsobem uspořádaná textilní vlákna, v případě papíru se jedná o uspořádaná papírová vlákna, její barvení a další úpravy jsou pak obdobou tisku na papír.“ K tomu pak žalobce ještě dodává, že samotný zákon je postaven na principu, že je nutné poskytnout vše, co není výslovně zakázáno, na čemž se odborná literatura a judikatura soudů jednoznačně shodují. Poskytnutí polokošilí rozhodně nebude spadat pod žádnou z výjimek.

Shora uvedená tvrzení, a z toho vycházející právní názor žalobce, nelze akceptovat. Judikatura správních soudů ani odborná literatura takovému právnímu názoru nesvědčí. Výsledky rozhodovací činnosti soudů v oblasti práva na informace rozhodně nelze shrnout do závěru, že podle ustanovení § 3 odst. 3 zákona lze subsumovat pod pojem informace „v podstatě cokoliv“ a tedy, že polokošile je nosičem informace (k tomu viz zejména Furek A., Rothanzl I.: Zákon o svobodném přístupu k informacím a předpisy související, Linde Praha 2012, str. 166 a násl.).

Zákon o svobodném přístupu k informacím vychází z předpokladu, že se **poskytuje informace, tedy žadatel vymezuje svůj požadavek identifikací informace, nikoli jejího nosiče.**

Žalobce tvrdí, že je schopen, vzhledem ke své odbornosti, si z požadovaného nosiče potřebné informace získat. Novelou č. 61/2006 Sb. byla do zákona č. 106/1999 Sb. vtělena definice pojmu informace, jako výraz transpozice tohoto pojmu ze Směrnice ES 2003/98/ES ze dne 17.11.2003, o opakovaném použití informací veřejného sektoru. Ta hovoří o nosiči informace jako o dokumentu „v držení veřejného sektoru“. Zákonné vymezení pak definuje informace jako „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména*

obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního“.

Na požadovaných polokošilích není v tomto smyslu ze strany jejich výrobce ani povinného subjektu zaznamenáno způsobem obvyklým, dostupným pro každého a zveřejnitelným podle § 5 zákona ničeho. Z toho důvodu nemohou požadované polokošile být považovány v daném případě ani za informaci ani za jejich nosič.

V návaznosti na výše uvedené považuje žalovaný rozhodnutí napadené žalobou za vydané v souladu se zákonem.

VI.

Na základě výše uvedeného žalované Ministerstvo vnitra navrhuje, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Cestou poštovní přepravy zasíláme soudu originál písemností vedených pod č.j. PPR-15914-6/ČJ-2011-0099EC, resp. MV-26833/KM-2013.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky

